

Миска з лататтям, гребінець і дим,
Що — гудзиками провиса, як кітель.
Вікно, тапчан і двері — півбукета,
Якого інша половина — день.

Миска з лататтям, гребінець-майдан
Й ясноблакитний дим, що клюмбу котить.
Повітря — шепеляве і окате
Із голосівок добува руду —

Суцільні штольні, а сховатись ніде,
Вікно ж бо ловить душу, як кажан.
Миска з лататтям, де самі вужі

І в домовині з цинку — відьма надить,
На показ — із латаття — наготу...
Це світ чи — антисвіту неґатив?